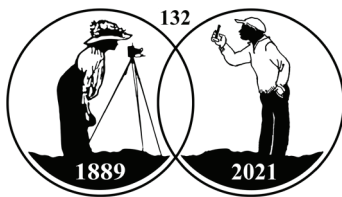

CIRKULÄRET

Oktober 2021

AMATÖRFOTOGRAFKLUBBEN I HELSINGFORS

Kontaktuppgifter

Styrelsen styrelsen(at)afk.fi	Funktionärer
Ordförande: Catarina Söderström 040 505 37 76 ordforande(at)afk.fi Vice ordförande: Peter Schulman 040 043 06 75 ordforande(at)afk.fi Sekreterare: Ghita Thomé 050 367 64 86 styrelsen(at)afk.fi Skattmästare: Birgitta Immerthal 040 532 20 48 skattmastare(at)afk.fi Tävlingssekreterare: Lea Laine 050 568 15 95 tavlingssekreterare(at)afk.fi Styrelsemedlem: Jan Hagelberg 050 347 39 03 styrelsen(at)afk.fi	IT-stödperson: Niklas Lindgren webmaster(at)afk.fi Labbmästare: Peter Stenius 09 772 5783 (jobb), 050 381 2648 (mobil) labbmastare(at)afk.fi Arkivgruppen: Kristian "Frasse" Frantz 040 522 86 38 Anders Svartbäck e-post: arkivet(at)afk.fi Cirkulärredaktör & webbansvarig: Matilda Saarinen 040 719 22 82 cirkularet(at)afk.fi Studiomästare: Gunnar "Ludde" Lundqvist 040 5200 303 sjotrolle(at)gmail.com Klubbvärd: Lars Wernbom 09 666 113
AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors Labbokning: görs via AFK:s hemsida: www.afk.fi/aktuellt/ Labbnöckelfrågor: Birgitta Immerthal (se ovan) Bankkonto: Aktia FI48 4055 4920 1540 67	Ansökan om medlemskap: Catarina Söderström (se ovan) Adress-och medlemsfrågor: Birgitta Immerthal (se ovan) AFK:s webbsidor: www.afk.fi E-postinfo: afk(at)afk.fi

Foto: Stina Sirén (utdrag ur “Christines bild på temat “Belysning”)

Pärmbild: Peter Eriksson (utdrag ur “Christines bild” på temat “Monokrom strand”)

Innehåll

2 - Kontaktuppgifter

3 - Innehåll

4-5 - Månadsmötet

6 - Samtal till Sverige

7-8 - Vårutfärdstävlingen

9-10 - Gammal plåtslagare gillar grundinställningar

11 - Traditionstävlingen

12 - Infotavlan

13-15 -Tankar kring vårutfärdspokalen och Ivan Timiriasew

16 - Aktivitetskalendern

Första månadsmötet efter en lång tid på distans

Det kändes både väldigt märkligt och samtidigt alldeles normalt, då ett stort gäng AFK:are samlades på Sandels sista torsdagen i september 2021. Det är ett och ett halvt år sen vi stängde in oss i våra hem, och började leva på distans.

Nu hoppas vi att den tiden är förbi, och att vi kan återgå till att träffas, se på riktiga printade bilder och föra en naturlig dialog med föreläsaren, domaren och varandra.

AFK:aren Henrik Bremer stod för kvällens bildvisning och -program, och det gjorde han under rubriken ”Pensionerad ingenjör eller passionerad fotograf”. Vi fick följa med hur Henriks utrustning och bilder utvecklats sen han blev pensionerad och passionerad.

Det framgick rätt fort att djur, främst fåglar, är Henriks stora intresse. Han sitter sällan och väntar på djuren, han använder inte gömslen, utan han rör på sig. Bara på denna relativt korta bildvisning såg vi en imponerande mängd arter. Jag som är skamlöst okunnig inom ornitologi, njöt av att se hur varierande känsla de olika fåglarna utstrålade, då bilderna släppte oss så nära in på dem. Vissa var rufsiga och lite

kaxiga, andra stolta, och en del ulliga och kramgoda. Vissa höll just på att skaffa sig lunch, medan andra redan flög nöjt med middagen i ett stadigt grepp i näbben.

Henrik fotograferar mycket i sin närmiljö. Därför såg vi mycket bilder från Bromarv där han har sin fritidsbostad, och från Grankulla där han bor. Han lyfte även upp Elfvik och Finno fågeltorn med omnejd som fina ställen för fågelfoto, platser som ligger i Esbo alldeles nära Helsingfors. Jag blir alltid glad då fotografer bevisar att fina bilder inte automatiskt betyder att man måste resa långt bort till exotiska platser. Bilderna finns omkring oss överallt, det gäller att inte bli hemma-blind och oinspirerad i sin vardag och närmiljö. Det som Henrik tyvärr lagt märke till, är att corona-pandemin har lett till en kraftigt ökad mänsklig belastning på naturområdena i Helsingforstrakten, och det märks även på fågelbeståndet.

Man brukar ju säga att en bra kamera inte är den som tar den bra bilden, och det är sant gällande kreativitet, budskap, komposition och bildidé. Men då det gäller Henriks stora intresse för

fågelfoto, måste man medge att precis som han själv märkt, att bättre utrustning gett honom högre teknisk kvalitet på bilderna. Och just i denna genre höjer det helt klart bildupplevelsen. Men utrustningen är inte orsaken till Henriks vackra fågelporträtt, imponerande artmångfald eller hans flitiga traskande runt i naturen på jakt efter nya naturbilder. Där är det den passionerade fotografen vi får stifta bekantskap med.

Hanna

Samtal till Sverige

För någon vecka sedan blev jag kontaktad av Monica Wennblom, ordförande för föreningen Västra Svenska Fotoklubbar, om samarbete. Söndag kväll tog vi alltså en digiträff för att tala närmare om vad det kunde handla om. I Västra Svenska Fotoklubbar ingår 38 fotoklubbar och från deras håll hade det uppkommit önskemål om domarsamarbete olika klubbar emellan och Monica började titta vad som kunde hittas på svenska i Finland, och hittade AFK. Vi kom överens om att, om intresse och behov finns, kan vi försöka hitta någon som ställer upp som domare för någon av dessa underklubbar. Det brukar röra sig om ett tiotal foton och alla klubbars bildvisning sker digitalt.

Men vi talade också om hur fotoklubbverksamheten i Sverige är organiserad. Det visade sig att man där är organiserad i tre nivåer, dvs de lokala klubbarna, de åtta regionala föreningarna och sedan Riksförbundet Svenskt Fotografi. Monica är också styrelsemedlem i Svensk Fotografi, sedan 2013. Medlemskap i riksförbundet är frivilligt.

I Sverige verkar många fotoklubbar och påfallande många av dessa har en företagskoppling, som en fritidsverksamhet företagen erbjuder sina anställda. Som exempel är Traktören, som är Monicas klubb, kopplad till Göteborgs stad för stadens anställda, och har sin klubblokal i stadshuset som ligger i kvarteret Traktören. Dessa klubbar med företagskoppling har ofta en bättre ekonomisk grund att stå på, då de får understöd av arbetsgivaren. Traktörens medlemsavgift är tex bara 150 sek/år men man betalar skilt för bläck och papper när man printar bilder. Traktörens bilder är ofta utställda i stadshuset. I Sverige tar ingen betalt för att fungera som domare, inte heller de mera kända. Om det är fråga om en föreläsning eller kurs kan priserna röra sig kring 600-800 sek, för det riktigt kända fotograferna 2500-3000 sek.

Jag återkommer till eventuellt domarsamarbete om vi får förfrågan. Det skulle vara roligt om vi etablerade ett lite närmare samarbete med någon svensk klubb, vi kunde få tips och idéer från deras verksamhet och domare i retur.

PS Monica skrattade gott åt att vi har en skattmästare, och tyckte våra lite gammaldags ord var härliga. I Sverige heter det kassör ;)

Vårutfärdstävlingen

Domaren Hanna Westman fäste sig speciellt vid en del saker när hon bedömde bilderna: motivets inramning (av träd till exempel), från vilken vinkel motivet var taget, linjer i bilden, lager som ger djup åt bilden och den känsla bilden ger henne när hon betraktar den.

I Vårutfärdstävlingen gav Hanna följande placeringar:

Hedersomnämmande åt Birgitta Immerthal för bilden “Tripp trapp trull” (nedan till vänster). Kommentar: bilden berättar en historia om hus från olika tider.

Hedersomnämmande åt Ghita Thomé för bilden “Bakom biblioteket” (ovan till höger). Kommentar: trädet som syns uppe i vänstra hörnet tillför natur till bilden, speglingarna i fönstren visar olika sorters arkitektur i flera lager.

III plats: Anders Svartbäck med bilden “Hangö Vattentorn”. Kommentar: den mörka himlen gör bilden skrämmande, kraftig. Tornets yta levande, har struktur. Linjerna som går från hörnen ett plus.

II plats: Jan Hagelberg med bilden “Villa i Hangö” (ovan). Kommentar: bilden är som från ett familjealbum. Fin inramning. Stämningsfull.

I plats: Birgitta Immerthal med bilden “Uppe i vattentornet” (nedan). Kommentar: de många kurviga formerna som går åt olika håll gör bilden spännande.

Gammal plåtslagare gillar grundinställningar

A och O för en gammal plåtslagares fotograferande är att bilden tas exakt då han själv bestämmer att det rätta ögonblicket infaller, det vill säga när han trycker ner knappen! En stund senare, då en digikamera surrat färdigt, kan situationen vara förbi. Automatiken är ibland så långsam att Marilyn Monroes kjol hinner falla ner, för att ta ett teoretiskt exempel.

Med ett halvdussin kameror i ständig cirkulation och alltid någon av dem i axelväskan kunde det dessutom i en akut överraskande situation vara svårt att komma ihåg hur den var inställd senast. Efter att jag sommaren 1966 i Italien gruvligt missade en pangbild på grund av en felinställning, har jag gått in för en hetlig parkeringsinställning för alla kameror: Efter väl förrättat värv läggs kameran tillbaks i väskan med avstånd 5 m, bländare 8 och tiden som aktuellt ASA/ISO värde.

Det här har räddat mina bilder vid oväntade tillfällen, som när fasaden på Valios huvudkontor vid Kalevagatan rasade och träffade en spårvagn. Jag såg hur väggen plötsligt började bågna, drog fram kameran och fotograferade utan att tänka tills dammet lagt sig. Det blev både förstasida och mittuppslag i Husis.

Bakgrunden till kombinationen fem meter och bländare åtta är varken någon nyhet eller en rekommendation från någon glansig tidning. Det är en pålitlig kombination som kan avläsas direkt från skärpedjupsskalan på vilket gammalt 35 mm objektiv som helst. Skärpeområdet sträcker sig då från 2,5 m till oändligt, så man får alltid en tillräckligt skarp första bild oberoende av var objektet råkade finnas. När motivet sedan är säkrat kan man förbättra komposition och bildvinkel i all sköns ro. Det här har fungerat fint för mej i över femtio år med film i kameran och kan i lätt modifierad form användas också med digi.

Så länge man använder traditionella objektiv med fast brännvidd, bländarring och handvriden avståndssnäcka är nästan allt som förut. Utmaningen sitter i att förklara det hela för en kamera som inte alltid är programmerad för sådana underligheter, men de flesta märkeskameror accepterar idag någon form av manuella objektiv. Till mina spegellösa av två olika märken kan jag använda alla objektiv på hyllan, sammanlagt 6 olika märken med 5 olika fattningar. Livet leker, sinnet fylls med hopp!

I dagens bekväma digivärld håller jag trots allt fortfarande fast vid vissa av min ungdoms inställningar, dock tidsenligt modifierade: Avståndet ställs på 5 m med backbutton focus, bländaren på 8 med A och känsligheten får vara på AutoISO. Då reagerar digikameran nästan lika snabbt som en gammal Leica.

Och för specialsituationer som blyxtfotografering är digi och trad helt olika världar, men till det kommer vi en annan gång!

Ludde

Traditionstävlingen

I traditionstävlingen deltar man med bilder tagna med traditionell analog teknik. Bilderna kan vara egenhändigt framställda traditionella mörkrumskopior, butikskopior av filmnegativ eller diapositiv, bilder i ädelförfaranden, eller digitalt utskrivna bilder från filmnegativ eller diapositiv. Motivet är fritt och det finns ingen åldersbegränsning på bilderna.

II plats fick Tua Rahikainens bild av Rebecca Rahikainen. Hanna fäste sig speciellt vid ljuset som föll på flickan.

I plats fick Tua Rahikainens bild tagen i Nepal. Fotografen har fångat situationen — glädjen lyser genom. Fin komposition. Någonting i bakgrunden faller vackert.

Infotavlan

PÅMINNELSE OM BETALNING AV MEDLEMS- OCH ABONNEMANGSAVGIFT

Om du inte ännu har betalat medlemsavgiften, så gör det nu!
Fakturorna skickades ut per e-post den 28.9.2021 och förfallodagen
var den 5.10.2021.

Abonnemangavgifterna fakturerades separat och fakturorna
skickades den 8.10.2021 likaså per e-post. Förfallodag 22.10.2021.

Ifall du har frågor vänligen kontakta skattmastare@afk.fi

Oktobers månadsmöte ordnas via Teams den 28.10. kl 18:30.
Månadens gäst är Mats Grimfoot som även fungerar som domare
för månadstävlingen och höstutflyktstävlingen.

Skicka dina tävlingsbilder till amatorfotografklubben@gmail.com
SENAST måndag 25.10 kl. 18.

Nora Musgroves utställning
“Flygande vänner i skärgården”
på Luckan pågår fram till 29.10.
Adressen är Georgsgatan 27.
Luckan har öppet på vardagar
kl. 10 - 17.

“Tre studier i svartvitt”, Anders
och Hanna Blomqvists samt Ghita
Thomés gemensamma utställning
på Luckan fram till 29.10. Öppet
vardagar kl. 10 - 17.

Tävlingsteman 2021-2022

Månad	Tema
Oktober	Ensam, Höstutflykten
November	Reflexioner/reflektioner
Januari	Inramad
Februari	Annorlunda
Mars	Material
April	Nyanser

Tankar kring vårutfärdspokalen och Ivan Timiriasew

Då AFK:s vårutfärdspokal nu har hittat hem till mig för ett år framåt, väcktes mitt intresse att kolla lite närmare på dess historia. På AFK:s hemsidor hittade jag följande text om pokalen:

“Gemensamma fotoexkursioner har väl alltid hört till fotoklubbarnas verksamhet. Så också i AFK där vårutfärden redan var en tradition då två medlemmar 1909 ställde upp en pokal för segraren i den tävling med bilder från vårutfärden som brukade hållas på hösten. Stilmässigt representerar pokalen övergångsskedet från ungdom till den period av nyklassicism som skulle följa. Utförandet är försilvring på en stomme av mässing.

Om vårutfärdspokalen har det tävlats utan längre avbrott ända sedan instiftandet. Deltagandet i utfärden och tävlingen har varierat. Vissa år har flera tiotal medlemmar mött upp, medan det t.ex. år 1924 protokollfördes att ‘endast ordföranden deltog’. Utfärden våren 1942 till Fiskartorpet hämmades av det allmänna fotograferingsförbudet under kriget.

Vårutfärdspokalens ytor är fyllda av ingraverade segrarnamn, börjande ståtligt med Ivan Timiriasew 1910. Sedan följer en lång rad kända och

mindre kända namn fram till Ghita Thomé 2002 i utrymmessparande liten stil långt ner på pokalens fot. Raderna av ingraveringar ger en känsla av gemenskap genom snart ett sekel och påminner om all den fotograferingens glädje och möda som ligger bakom inskriptionerna. En unik pokal att vinna.”

Texten är antagligen skriven år 2002, för efter det har dock flera namn tillkommit.

Ett intressant sammanträffande är att ungefär samtidigt som jag erhöll pokalen fick jag mejl från Akademiska Bokhandeln om dess kommande program på Träffpunkt Akademen. Och vad ser jag där om inte en reklam för en nyutkommen bok om Ivan Timiriasew, den första vinnaren av vårutfärdspokalen. På grund av detta sammanträffande väcktes mitt intresse och jag infann mig i bokhandeln och lyssnade när Laura Kolbe intervjuade de båda författarna Lisa Aaltonen och Elina Maaniitty. Fotografier tagna av Ivan Timiriasew i Helsingfors visas ofta i sammanhang där Helsingfors historia presenteras, men det är få som känner till personen bakom kameran och det har inte heller tidigare publicerats något omfattande verk om honom. De båda författarna har gjort ett grundligt

arbete med att få fram information om Timiriasews liv.

Vem var då den här mannen? Han föddes i St Petersburg år 1860 och dog i Helsingfors år 1927 i en ålder av 67 år. Han levde över hälften av sitt i liv i Helsingfors och var till yrket militär. I 27 år var han adjutant för de olika ryska generalguvernörerna. I den drygt 200 sidor tjocka boken beskrivs hela hans liv, hans bakgrund, uppväxt, yrkesliv samt hans liv som fotograf, och mycket utförligt också hans verksamhet inom AFK. Han blev medlem i AFK år 1900 och var medlem till sin död. Ett månadmöte år 1926 blev hans sista. Boken innehåller ett stort antal fotografier tagna av honom, men också bilder där han själv är med, t.ex. flera bilder från AFK:s möten och utfärder.

Timiriasew dokumenterade livet i Helsingfors under olika epoker. Han hade förmågan att se och fånga det humoristiska i olika situationer och hans bilder publicerades i flera tidskrifter bl.a. i Suomen Kuvalehti och Veckans Krönika. Under första världskriget dokumenterade han de rådande undantagsförhållandena och dessa bilder har använts flitigt i olika verk som behandlar den här tiden. Som rysk officer var det möjligt för honom att under krigstiden fotografera också sådana motiv och objekt till vilka inte allmänheten hade tillträde.

År 1917, just innan den ryska revolutionen, efter 37 år i den ryska statens tjänst, ansökte han och beviljades pension och år 1918 beviljades han finskt medborgarskap. Under sina år i Finland hade han anpassat sig väl till det finska samhället och var under sin tid en mycket känd och omtyckt Helsingforsare.

Helsingfors Stadsmuseum har den största samlingen av hans fotografier, ca 600 st. Hans änka sålde och donerade till Stadsmuséet dessutom flera diplom som han erhöll vid olika fototävlingar arrangerade av såväl AFK som andra instanser. I AFK:s arkiv finns drygt 120 foton tagna av honom.

Rekommenderar boken på det varmaste för den som är intresserad av Helsingfors historia och av ett intressant personporträtt. Ivan Timiriasews livshistoria utgör också en del av AFK:s historia.

(Boken heter: Ivan Timiriasew, Helsingfors Valokuvaaja; skriven av Iisa Aaltonen och Elina Maaniitty)

OBS: fotografier tagna av Ivan Timiriasew är utställda på Akademien under oktober. Här är några foton ur AFK:s arkiv tagna av Ivan Timiriasew.

Vårutfärdspokalvinnaren anno 2021
Birgitta Immerthal

Aktivitetskalendern

Aktivitet	Datum	Klockslag	Plats	Program/anmärkningar
Månadsmöte	28.10	18:30	Teams	Gäst: Mats Grimfoot. Tema: Ensam. Höstutflyktstävlingen.
Digicirkeln	4.11	18:00	Öppet	Öppet
Studiocirkeln	11.11	18:00	Öppet	Öppet
Månadsmöte; glöggfest	25.11	18:30	Sandels	Tema: Reflektioner. Gäst: öppet.

AMATÖRFOTOGRAFKLUBBEN I HELSINGFORS

